

Ob pisanju o prof. dr. Josipu Plemlju, ki se je ukvarjal s kometom iz leta 1847, sem naključno naletel na slovenskega matematika in fizika, ki je skoraj istočasno kot Plemelj študiral na Dunajski univerzi. Ker je poleg matematike in fizike deloval še na drugih področjih, sem se odločil, da ga na kratko predstavim. Tudi zato, da pokažem, kako zelo sposoben Slovenec je bil. O njem nisem nič novega odkril. Ga tudi nisem in ga ne bom raziskoval. Je vse že odkrito. Vse osnovne podatke u njem sem povzel po Wikipediji in SBL. V bistvu mi gre za to, da na tem mestu še enkrat povem, da je v svojem življenju naredil nekaj dobrega, lepega in spodbudnega ne samo za slovensko matematiko, ampak tudi za naravoslovje in tehniko. To je bil:

Jakob Zupančič

Samo v informacijo.

Josip Plemelj je na Dunajski univerzi študiral matematiko s pomočjo Knafljeve štipendije. Med Plemljevim slovenskimi kolegi, ki so bili Knafljevi štipendisti, je bil tudi dve leti starejši Jakob Zupančič, študent matematike in fizike, pozneje gimnazijski profesor in nazadnje ravnatelj državne realke v Mariboru. Bil je redaktor številnih matematičnih učbenikov.

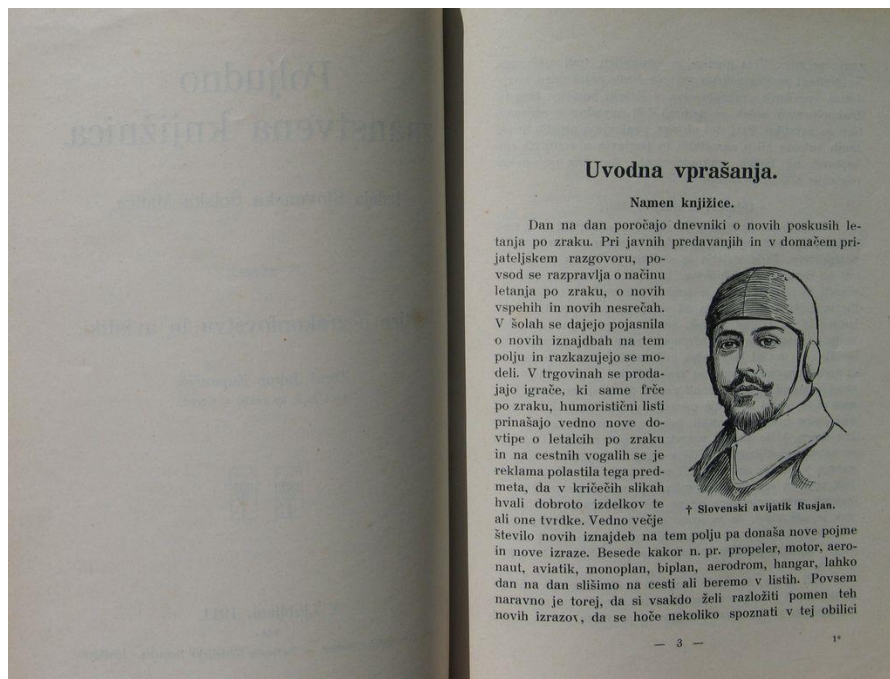
**Gimnazijski profesor Jakob Zupančič
(Sela pri Šmarju/Grosuplje, 1871 – Ljubljana, 1939).**

Klasično gimnazijo je zaključil v Ljubljani, študij matematike in fizike pa na Dunaju leta 1896. Od leta 1896 je učil na gimnaziji v Kranju, nato do prve

svetovne vojne na Klasični gimnaziji in Tehniški srednji šoli v Ljubljani in še na drugih šolah po Sloveniji. Od leta 1915 do leta 1918 je poučeval na državni realki v Ljubljani, leta 1918 pa je prevzel vodstvo gimnazije v Gorici. Po italijanski zasedbi se je vrnil v Slovenijo in septembra leta 1919 postal ravnatelj državne realne gimnazije v Mariboru. Upokojil se je leta 1932 in nato živel v Ljubljani.

Zupančič je bil vsestransko razgledan učitelj. Po smrti stanovskega kolega Blaža Matka (1852–1910) je dopolnil in za tisk priredil nekaj njegovih v rokopisu napisanih matematičnih učbenikov.

Zanimal se je za letalstvo. Napisal je kratko zgodovino letalstva *V zračnih višinah* (1902) in *Črtice o zrakoplovstvu in aviatiki* (1911), kjer obravnava teorijo in prakso letenja z baloni in letali, omenja pa tudi slovenske pionirje na tem področju znanosti. Knjiga je pomemben prispevek k slovenskemu izrazoslovju.

Iz Zupančičeve poljudno znanstvene knjižice *Črtice o zrakoplovstvu in aviatiki.*

Bil je tudi navdušen planinec. Prehodil je skoraj vse slovenske gore. V letih 1909 do 1911 je objavil številne članke v Planinskem vestniku.

Obširno je bilo tudi njegovo praktično znanje botanike. Z botanikom Alfonzom Pavlinom je hodil na izlete v naravo, mu pomagal nabirati in določati rastline (slovenska-latinska-nemška imena rastlin).